

Նախագահ Թոմաս Ս. Մոնտո

Շիտակ արա քո ոտների շավիղը

Եթե մենք Հիսուսին նայենք որպես մեր օրինակի և հետևենք Նրա քայլերին, մենք կարող ենք ապահով վերադառնալ մեր Երկնային Հոր մոտ, որպեսզի հավերժ ապրենք Նրա հետ:

Իմ սիրելի եղբայրներ ու քույրեր, ես այս առավոտ խոնարհ կանգնած եմ ձեր առջև: Մինչ ես կիսվում եմ ձեզ հետ իմ ուղերձով ես ձեր հավատքն ու աղոթքներն եմ խնդրում ինձ համար:

Մենք բոլորս սկսեցինք մի հրաշալի ու կարևոր ճանապարհորդություն, երբ մենք դուրս եկանք հոգևոր աշխարհից և մտանք այս հաճախ դժվարին փուլը, որը կոչվում է մահկանացու կյանք: Երկրի վրա մեր գոյության հիմնական նպատակը մսից ու ոսկորից մարմին ձեռք բերելն է, փորձություն ստանալն է, որը կարող էր միայն պատահել մեր երկնային ծնողներից բաժանման շնորհիվ և տեսնել, թե արդյոք կպահե՞նք պատվիրանները: Աբրահամի գրքի, 3 գլխում մենք կարդում ենք. «Եվ դրանով մենք նրանց կստուգենք, որպեսզի տեսնենք, թե արդյոք նրանք կանեն այն ամենը, ինչ Տերը՝ իրենց Աստվածը, կպատվիրի նրանց»:¹

Երբ մենք եկանք երկիր, մենք մեր հետ բերեցինք Աստծո այն մեծ պարգևը՝ մեր ազատ կամքը:

Հազարավոր ձևերով մենք արտոնված ենք ինքնուրույն ընտրություն անել: Այստեղ մենք ընտրություն ենք անում մեր դժվարին անձնական փորձից: Մենք տարբերում ենք բարին ու չարը: Մենք դառնում ենք քաղցրից: Մենք իմանում ենք, որ որոշումները կանխորոշում են ձակատագիրը:

Համոզված եմ, որ մենք հեռացել ենք մեր Հորից դեպի Նա վերադառնալու ճնշող ցանկությամբ, որ մենք կարողանանք ստանալ վեհացում, որը Նա պլանավորել էր մեզ համար և որը մենք ինքներս այդքան ցանկանում էինք: Չնայած մենք հեռացել ենք, որպեսզի գտնենք և հետևենք այն ճանապարհը, որը մեզ հետ կվերադարձնի դեպի մեր Երկնային Հայրը, Նա մեզ չի ուղարկել այստեղ առանց ուղղության և առաջնորդության: Այլ, Նա մեզ տվել է անհրաժեշտ գործիքներ, և Նա կաջակցի մեզ, եթե մենք Նրա օգնության կարիքը ունենանք և ձգտենք մեր ուժերի սահմանում անել ամեն ինչ, որպեսզի համբերենք մինչև

վերջ և ստանանք հավերժական կյանք:

Մեզ առաջնորդելու համար մենք ունենք սուրբ գրություններում գտնվող Աստծո և Նրա Որդու խոսքերը: Մենք ունենք Աստծո մարգարեների խորհուրդն ու ուսմունքները: Ամենակարևորը մեզ էր տրամադրվել մի կատարյալ օրինակ, որին մենք կարող էինք հետևել, նույնիսկ Մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի օրինակը, և մեզ հրահանգված էր հետևել այդ օրինակին: Փրկիչն ինքն է ասել. «Եվ հետևի՛ր ինձ»:² «Այն գործերը, որոնք դուք տեսաք ինձ անելիս, դրանք պետք է նաև դո՛ւք անեք»:³ Նա հարցադրում արեց. «Ինչպիսի՞ մարդ եք դուք պարտավոր լինել»: Այնուհետև Նա պատասխանեց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ ճիշտ ինչպես ես եմ»:⁴ «Նա նշեց ուղին և ցույց տվեց ճանապարհը»:⁵

Եթե մենք Հիսուսին նայենք որպես մեր օրինակի և հետևենք Նրա քայլերին, մենք կարող ենք ապահով վերադառնալ մեր Երկնային Հոր մոտ, որպեսզի հավերժ ապրենք Նրա հետ: Մարգարե Նեփին ասել է. «Մինչև մարդ չհամբերի մինչև վերջ, հետևելով կենդանի Աստծո Որդու օրինակին, նա չի կարող փրկվել»:⁶

Մի կին սուրբ Երկիր այցելելիս ամեն անգամ իր զգացումն էր արտահայտում, բացականշելով. «Ես քայլեցի այնտեղով, որտեղ Հիսուսն էր քայլել»:

Նա շրջել էր այն վայրերում, որտեղ Հիսուսը ապրել և ուսուցանել էր: Միգուցե նա կանգնել է այն քարի վրա, որտեղ մի անգամ Հիսուսն էր կանգնել կամ նայել այն լեռնաշղթային, որին մի անգամ Նա էր նայել: Փորձառություններն ինքնին տպավորիչ էին նրա համար, սակայն ֆիզիկապես քայլել այնտեղով, որտեղ Հիսուսն էր քայլել ավելի քիչ կարևոր է, քան քայլել այնտեղ, ինչպես Նա էր քայլել: Նրա գործողությունները մարմնավորելը և Նրա օրինակին հետևելը շատ ավելի կարևոր է, քան փորձել հետազոտել այն արահետները, որով Նա գնացել է իր մահկանացու կյանքում:

Երբ Հիսուսը մի հարուստ մարդու հղեց իր հրավերը. «Եկ, հետևիր ինձ»,⁷ Նա պարզապես նկատի չունեի, որ այդ հարուստ մարդը պետք է հետևեր Իրեն՝ բյուրներով և ձորերով վեր ու վար անելով:

Մենք չպետք է քայլենք Գալիլեայի ավերակ կամ Հուդայի լեռներով, որտեղով Հիսուսն է քայլել: Մենք բոլորս էլ կարող ենք քայլել այն ուղով, որով ինքն է քայլել, եթե Նրա խոսքերը հնչեն մեր ականջներում, Նրա Հոգին լցնի մեր սրտերը և Նրա ուսմունքներն առաջնորդեն մեր կյանքը, մենք կհետևենք Նրան՝ ճանապարհորդելով մահկանացու կյանքի միջով: Նրա օրինակը լուսավորում է ճանապարհը: Նա ասել է. «Ես եմ ճանապարհը եւ ճշմարտութիւնը եւ կեանքը»:⁸

Եթե մենք ուսումնասիրենք այն ուղին, որով Հիսուսն է քայլել, մենք կտեսնենք, որ Նա անցել է այն նույն դժվարություններից շատերի միջով, որոնց մենք կհանդիպենք կյանքում:

Օրինակ, Հիսուսն անցել է հիասթափության ուղով: Չնայած որ նա ունեցավ շատ հիասթափություններ, ամենահուզումնալիներից մեկը պատկերված է Երուսաղեմի մասին իր ողբում, երբ նա վերջացրեց ժողովրդին իր ծառայությունը: Իսրայելի զավակները մերժեցին այն պաշտպանիչ թևերի ապահովությունը, որը Նա նրանց առաջարկեց: Երբ նա նայեց քաղաքին, որը շուտով պետք է կործանվեր, Նա խորը վիշտ ապրեց: Տառապանքով նա աղաղակեց. «Երուսաղեմ, Երուսաղեմ, մարգարէները կոտորող, եւ քեզ մօտ ուղարկուածները քարկոծող. Քանի՞ անգամ կամեցայ քո որդիները ժողովել ինչպէս հաւն իր ձագերը թէւերի տակն է ժողովում. Եւ չ'կամեցայք»:⁹

Հիսուսն անցել է գայթակղության ուղով: Սատանան, որը չարն է, ժողովեց իր մեծագույն ուժը, իր ձգող սուտը, գայթակղեց Նրան, ով ծոմ էր պահել 40 օր ու 40 գիշեր: Հիսուսը չհանձնվեց, այլ Նա դիմադրեց ամեն գայթակղության: Նրա վերջին բառերը. «Ղեն զնա, սատանայ»:¹⁰

Հիսուսն անցել է ցավի ուղով: Հիշեք Գեթսեմանը, որտեղ նա

«տագնապի մէջ լինելով . . . Եւ նորա քրտինքն էր ինչպէս արիւնի կաթիլներ, որ թափվում են երկրի վերայ»:¹¹ Եվ ոչ ոք չի կարող մոռանալ Նրա տանջանքները դաժան խաչի վրա:

Ամենքս էլ կքայլենք հիասթափության ուղով, հավանաբար՝ կորած հնարավորության, ուժի սխալ կիրառման, սիրած մարդկանց որոշումների, կամ մեր կայացրած որոշումների պատճառով: Գայթակղության ուղին նույնպես կլինի յուրաքանչյուրիս ուղին: Վարդապետություն և ուխտեր 29-րդ բաժնում կարողում ենք. «Եվ անպայման պետք է որ դեր գայթակղեր մարդկանց զավակներին, այլապես նրանք չէին կարող գործակալը լինել իրենց անձի»:¹²

Նմանապես մենք կքայլենք ցավի ուղով: Մենք որպես ծառաներ, չենք կարող ակնկալել ավելին, քան Տերը, ով հեռացել է մահկանացու կյանքից միայն մեծ ցավից ու տառապանքից հետո:

Չնայած մեր ճանապարհին կգտնենք դառը վիշտ, մենք նաև կգտնենք մեծ երջանկություն:

Հիսուսի հետ միասին մենք կարող ենք քայլել հնազանդության ուղով: Այն միշտ չէ, որ հեշտ կլինի, սակայն թող մեր կարգախոսը լինի այն ժառանգությունը, որը կտակել է մեզ Սամուելը. «Միս հնազանդութիւնը՝ զոհից լաւ է, և ականջ դնելը՝

խոյերի ճարպիցը»:¹³ Եկեք հիշենք, որ անհնազանդության վերջնական արդյունքը գերեվարությունն ու մահն է, իսկ հնազանդության պարզը՝ ազատությունը և հավերժական կյանքը:

Հիսուսի նման մենք կարող ենք քայլել ծառայության ուղով: Որպես բարության վառ լուսարձակ է հանդիսանում Հիսուսի կյանքը, երբ Նա ծառայում էր մարդկանց մեջ: Նա ուժ տվեց հաշմանդամի ոտքերին, կույրերի աչքերին՝ տեսողություն, խույերի ականջներին լսողություն տվեց:

Հիսուսն անցել է աղոթքի ուղով: Նա մեզ ուսուցանել է, թե ինչպես աղոթել՝ տալով մեզ այն գեղեցիկ աղոթքը, որը մենք ճանաչում ենք որպես Տերունական Աղոթք: Եվ ով կարող է մոռանալ Նրա աղոթքը Գեթսեմանիում. «Ոչ թե իմ կամքը՝ բայց քո կամքը լինի»:¹⁴

Փրկչի կողմից այլ ցուցումներ էլ են տրվել մեզ, որոնք մեր ձեռքի տակ են, որոնք գտնվում են սուրբ գրություններում: Լեռան վրայի իր քարոզում Նա մեզ պատվիրում է՝ լինել գթասիրտ, լինել խոնարհ, լինել արդար, լինել սրտով մաքուր, լինել խաղաղարար: Նա մեզ ցուցում է տալիս, որպեսզի ամուր կանգնենք մեր հավատքում, նույնիսկ, երբ մեզ ծաղրում են կամ հալածում: Նա մեզ ասում է, որ թույլ տանք մեր լույսերը փայլեն, որպեսզի մյուսները

տեսնեն և ցանկանան փառաբանել մեր Երկնային Հորը: Նա մեզ ուսուցանում է լինել բարոյապես մաքուր, թե մեր մտքում, թե մեր արարքներում: Նա մեզ ասում է, որ ավելի կարևոր է հավաքել գանձեր երկնքում, քան հավաքել դրանք երկրի վրա:¹⁵

Նրա առակներն ուսուցանում են զորությամբ ու իշխանությամբ: Բարի սամարացու պատմությամբ Նա մեզ ուսուցանում է, որ սիրենք ու ծառայենք մեր մերձավորներին:¹⁶ Տաղանդների իր առակում Նա մեզ ուսուցանում է, որ կատարելագործվենք ու ձգտենք կատարելության:¹⁷ Կորած ոչխարի առակով Նա մեզ հրահանգում է, որ գնանք փրկենք նրանց, ովքեր հեռացել են ուղուց և կորցրել ճանապարհը:¹⁸

Եթե ձգտենք Հիսուսին պահել մեր կյանքի կենտրոնում՝ սովորելով Նրա խոսքերը, հետևելով Նրա ուսմունքներին և քայլելով Նրա ուղով, Նա խոստացել է մեզ հետ կիսվել հավերժական կյանքով, որի համար Նա մահացել է: Չկա ավելի մեծ նպատակ, քան այն, որ մենք պետք է ընդունենք Նրա ուսուցումը և դառնանք Նրա աշակերտները և

մեր կյանքի ընթացքում կատարենք Նրա աշխատանքը: Ոչինչ և ոչ մի այլ որոշում չի կարող մեզ դարձնել այն, ինչ Նա կարող է դարձնել:

Երբ մտածում եմ նրանց մասին, ովքեր իսկապես փորձել են հետևել Փրկչի օրինակին և ովքեր քայլել են Նրա ուղով, անմիջապես իմ միտքն են գալիս Գուստավ և Մարգարեթ Վաքերների անունները՝ երկուսն այն Քրիստոսանման մարդկանցից, որոնց ես երբևէ ճանաչել եմ: Նրանք բնիկ գերմանացի էին, ովքեր ներգաղթել էին արևելյան Կանադա, և ես նրանց հետ ծանոթացա, երբ այնտեղ ծառայում էի որպես միսիսիյի նախագահ: Եղբայր Վաքերն աշխատում էր որպես վարսավիր: Չնայած նրանց միջոցները սահմանափակ էին, նրանք կիսվում էին այն ամենով, ինչ ունեին: Նրանք օրհնված չէին զավակներով, սակայն նրանք հոգ էին տանում բոլոր նրանց մասին, ովքեր մտնում էին իրենց տուն: Շատ ուսյալ և իմաստուն տղամարդիկ ու կանայք ձգտում էին հանդիպել այդ խոնարհ, կրթություն չունեցող Մսոծո ծառաներին և իրենց բախտավոր համարում, եթե բախտ էր

վիճակվում նրանց ներկայությամբ գեթ մեկ ժամ անցկացնել:

Նրանց տեսքը սովորական էր, նրանց անգլերենը ոչ կատարյալ և երբեմն դժվար հասկանալի, նրանց տունը՝ հասարակ: Նրանք չունեին ավտոմեքենա կամ հեռուստացույց, ոչ էլ նրանք անում էի բաներ, որոնց աշխարհը սովորաբար ուշադրություն է դարձնում: Այդուհանդերձ, նրանց հաճախ էին այցելում, որպեսզի ճաշակեին այնտեղ տիրող հոգուց: Նրանց տունը դրախտ էր երկրի վրա և հոգին, որը նրանք ճառագում էին, մաքուր խաղաղություն ու բարություն էր:

Մենք նույնպես կարող ենք ունենալ այդ հոգին և դրանով կիսվել աշխարհի հետ, մինչ քայլում ենք մեր Փրկչի ուղով և հետևում Նրա կատարյալ օրինակին:

Առակացում մենք կարող ենք Նրա հորդորը. «Շիտակ արա քո ոտների շալիդը»:¹⁹ Եթե անենք դա մենք կունենանք հավատք, նույնիսկ ցանկություն՝ քայլելու այն ուղով, որով Հիսուսն է քայլել: Մենք կասկած չենք ունենա, որ մենք այն ուղու վրա ենք, որը մեր Երկնային Հայրը ցանկանում է, որ հետևենք: Փրկչի օրինակը մեզ համար հիմք է հանդիսանում այն ամենի համար, որ մենք անում ենք և Նրա խոսքերը հանդիսանում են անխափան ուղեցույց: Նրա ուղին ապահով մեզ տուն կհասցնի: Թող դա լինի մեր օրհնությունը, ես աղոթում եմ Հիսուս Քրիստոսի անունով, ում ես սիրում, ծառայում և ում մասին ես վկայում եմ, ամեն: ■

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

1. Աբրահամ 3.25:
2. Դուկաս 18.22:
3. 3 Նեփի 27.21:
4. 3 Նեփի 27.27:
5. Eliza R. Snow, "How Great the Wisdom and the Love," *Hymns*, no. 195.
6. 2 Նեփի 31.16:
7. Դուկաս 18.22:
8. Հովհաննես 14.6:
9. Դուկաս 13.34:
10. Մատթեոս 4.10:
11. Դուկաս 22.44:
12. Վարդապետություն և Ուխտեր 29.39:
13. Ա թագավորաց 15.22:
14. Դուկաս 22.42:
15. Տես Մատթեոս 5; 6:
16. Տես Դուկաս 10.30-37:
17. Տես Մատթեոս 25.14-30:
18. Տես Դուկաս 15.4-7:
19. Առակաց 4.26: